

Wie lacht niet die de mens beziet

Wat is het toch een feest om het Brabants Dagblad te lezen (heel soms). Zo volg ik de avonturen van de verschillende stedelijke 'intendanten'. Met pet of zonder pet, dat weten we niet. Ik denk mèt. Eén intendant is commandant van het regiment dat Bosch/Den Bosch op de kaart moet zetten. Gewichtig hoor. Er is er nog eentje. Dat is de professor. Er gaat geen gelegenheid voorbij of het Brabants Dagblad trekt een blik Rooijakkers open. Meestal denk ik als ik hem (onderaan de stukjes staat trouwens altijd dat hij 'kroonlid', een soort intendant, is van de Raad van Cultuur, doch dit geheel terzijde) hoor of lees: dat heeft ie al eerder gezegd. Dat komt omdat de goede man door zijn vele optredens gewoonweg geen tijd overhoudt om zich aan de wetenschap te wijden. Druk, druk, druk. Maar ik moet zeggen dat zijn voorstelling van april jl. mij wel aanstond. Het kwam hier op neer: Den Bosch is een provinciestadje waar de zelfgenoegzaamheid onder leiding van een handvol cultuurpausen koning kraait. Of Den Bosch nu Smaakstad is, parel aan de Dieze, geboorteplaats is van de Nederlandse popmuziek, Oeteldonk of werkplaats van Jheronimus Bosch en dé Zoete Lieve Moeder bezit, het is een en al borstklopperij. Den Bosch is uniek. En zo hobbelt de stad richting het felbegeerde predikaat 'Cultuurhoofdstad van Europa'. Wat treurig toch dat sinds kort, na een summiere doch heftige opleving op het Bossche boekenfront, de een na laatste echte boekwinkel op slot ging. De winkel bevond zich in de Sint Josephstraat. De jonge vrouw die de winkel runde, vond ik dapper en heb haar veel geluk gewenst. Het mocht niet baten. Nu heeft de stad nog maar één echte boekwinkel en de helft der boekkopers bij Selexyx/Heinen komt niet eens uit Den Bosch. Weemoedig staar ik naar het boekenlegertje met de vermelding 'Standaardboekwinkel, Visstraat 6'. Ik kocht er in 1982 enkele boekjes van Pieter Geyl. Het is 2010 en 's-Hertogenbosch heeft één echte boekwinkel! Kan het nog droeviger? Het lezen van het BD is een feest. Maar dat ik moest lezen dat Den Bosch als 'ontmoetingsstad' verdwijnt, daar moest ik van wenen. Den Bosch wordt nu 'woonstad'. Help! De reddingsboei voor Den Bosch lijkt mij 'cultuurintendant' Hanneke Matthijssen. Ze trekt met 'een bontgekleurde caravan de wijken in om een frisse wind door de Bossche cultuur te jagen'. Ik hoop dat ze nog iemand ontmoet. Ik pak mijn biezen.

AV

Niemand ontmoet. Wegwezen. (Foto: Stadsarchief, collectie Het Zuiden, 8 februari 1937)

